

vigtig Sag at faa afgjort, inden Loven forlader Tinget, om Vinen i det hele taget kan regnes til Levnedsmidler. Jeg ser ikke rettere, end at naar vi en Gang skulle til, hvad vi forhaabentlig komme til, at forhøje Skatten paa Vin, er det nødvendigt, at den umaadelige Masse forfalskede Vin, som sælges her, bliver undersøgt. Derfor interesserer dette Spørgsmaal flere med mig. Jeg har talt med flere Jurister derom, og nogle af dem have svaret, at Vin er et Levnedsmiddel, men andre, at den ikke er det; de vare altsaa ikke enige, og det kan derfor være hensigtsmæssigt at faa oplyst, hvad Udvalgets Mening er. Af Kognak f. Eks. sælges der en stor Mængde her i Landet, som gaar under dette Navn, men ikke er andet end Brændevin med lidt Rulør paa, og hvilken Vare bliver overhovedet forfalsket i en højere og mere fordærvelig Grad end Vin, som jo i øvrigt er en sund Artikel — om det er et Levnedsmiddel, veed jeg ikke. Jeg tillader mig derfor at spørge, om det ærede Udvalg mener, at Vin og Spirituosa høre til Levnedsmidler, og hvorledes den ærede Justitsminister vil fortolke Loven i saa Henseende, naar den en Gang kommer til Fortolkning.

Justitsministeren (M e l l e m a n n): Jeg skal først bevare det nu fremsatte Spørgsmaal og skal da udtale, at jeg ikke kan nære Tvivl om, at saa vel Vin som Ol og Spirituosa falde ind under Begrebet Levnedsmidler. Levnedsmidler ere jo ikke blot, hvad man spiser, men ogsaa hvad man drikker, og jeg kan derfor ikke sige, at der kan være Tvivl i saa Henseende. Der er for Resten oftere ved tidligere Behandlinger af Sagen her i Tinget blevet spurgt derom, og jeg har altid svaret, som jeg gør nu.

Naar jeg dernæst skal udtale mig om det ærede Udvalgs Vædringsforslag, maa jeg først beklage, at Udvalget har fundet det rigtigt at stille dette Vædringsforslag som et samlet Forslag og derved har affaaeret mig fra at gøre nogen Forstel mellem det i Udvalgets Forslag, som jeg kunde gaa ind paa, og det, som jeg ikke kan gaa ind paa. Jeg vil nemlig ikke i det hele kunne gaa ind paa det ærede Udvalgs Forslag, thi det er min Overbevisning, at dersom Loven blev vedtagen i en saadan Skikkelse, vilde

den kun gøre meget ringe Nytte, saa ringe, at det næsten vilde være et Spørgsmaal, om det var værd at anvende de 8 000 Kr. om Aaret derpaa. Den vilde da efter min Mening slet ikke kunne hæmme de Misligheder, man egentlig vil ramme, og man vilde fremkalde en falsk Forestilling hos Publikum, om man over for Folk vilde lade, som om man ved denne Lov virkelig havde gjort noget i Retning af at betrygge Publikum imod de Vædringsforslagninger, der forekomme i daglig Handel og Vandel. Jeg skal med Hensyn til de enkelte Punkter, som Vædringsforslaget omhandler, og som jeg, som sagt, beklager ikke kunne stilles fra hverandre, først gøre nogle Bemærkninger om det Forslag, der er stillet angaaende et Laboratorium. Det er et Punkt, paa hvilket jeg kunde have imødetkommet det ærede Udvalgs Ønske, for saa vidt jeg ogsaa tror, at man kunde indtil videre berolige sig med den Ordning, der foreslaas af Udvalget, nemlig, at man i Stedet for at etablere et Statslaboratorium, skulde kontrahere med Ejeren af et allerede bestaaende Laboratorium om for en vis aarlig Betaling at udføre de Undersøgelser, som der bliver Spørgsmaal om efter denne Lov. Jeg indrømmer ikke, at det kan betragtes som givet, at det vil være bedre end at oprette et Statslaboratorium; det turde tværtimod være, at i Længden vilde et Statslaboratorium vise sig som det bedste og heldigste; men jeg anerkender, at det er billigere, og at man lettere senere vil kunne komme bort fra det hele, hvis man tænker sig Muligheden deraf, naar der kun er kontraheret med et bestaaende Laboratorium. Ganske vist er det ikke min Mening, at man behøvede at opføre en Bygning til et Statslaboratorium — der kunde meget godt lejes et Lokale dertil — men man vilde naturligvis føle sig forpligtet over for de Mænd, hvis Virksomhed man saaledes havde lagt Beslag paa, dersom man senere skulde ville nedlægge Laboratoriet. Jeg tillægger imidlertid ikke disse Bemærkninger stor Betydning, thi jeg holder mig overbevist om, at naar man først kommer til at gøre noget saadant, som Lovforslaget gaar ud paa, saa vil der ikke blive Tale om at komme tilbage deraf senere. Har man først til Publikums Betyggelse tilvejebragt en saadan